

βαβέλ

(... βρίσκεται στη φλάνδρα) - να πώς τη βλέπουν οι άλλοι: "όπως κάθε προϊόν του λεξικού langenscheidt/ΕΠΕ, έτσι και το παγκόσμιο ποίημα βαβέλ είναι υποφερτής ποιότητας. μπράβο! άριστα δέκα!" (*the language & the damage done*, cambridge) ή ακόμα: "στέρεο περιεχόμενο, σκοτεινό όμως πράγμα, σκέτο θαύμα." (*η γραφή στον 21ο αιώνα*: λισαβόνα) - μόνο που:

"τα λόγια αφήστε, με έργα μιλήστε!" (*σκεπτικισμός και δύση*: παρίσι) - ακούω εδώ κάτι σαν ειρωνικό τόνο; για να είμαι ειλικρινής, τον άκουσα με πόνο! αγαπητοί ακροατές προσέξτε λοιπόν καλά, μη σας πονέσουν τ' αυτιά - σε εικοσιτρείς γλώσσες! για κάποιους το πράγμα τρέχει πολύ γρήγορα, αγγίζει της σκέψης τα σύνορα - μια μικρή παρένθεση λοιπόν για να βεβαιωθούμε πού είμαστε: verstaat u mij?

oui, si vous ne parlez pas trop vite!

εντάξει, σιγά-σιγά, σχεδόν συλλαβιστά: η βαβέλ είναι γοητευτική, οι συλλαβές της άγρια μουσική, αιώνια πεντηκοστή. εδώ λοιπόν ένωσαν για πρώτη φορά ελευθερία και βεβήλωσαν *rien à rien* τη θεία ευχαριστία. πού έγινε αυτό; στο leopold - τότε ακόμα κήπο ζωολογικό. άκου: τάιζαν με ουσιαστικά ("κρίαρια") τα λιοντάρια. εδώ ο eastman διορθώνει τις οδοντοστοιχίες τσάμπα. κάπως έτσι. όμως

τα γλωσσικά μορφώματα κρέμονται απειλητικά πάνω από τις πλατείες. κάτι μυρίζει άσχημα, αγαπητές μου κυρίες. μια οικογένεια από το Βίλνιους σιγοπίνει τη μύρα της μπροστά σε βελγική πόρτα. προαναγγέλλονται τα γοτθικά της κριμαίας. και στο τραπέζι της γωνίας ακούω σαξονικά της τρανσυλβανίας. με θεωρείς εκλεκτικό; η βαβέλ βάλθηκε ν' αλλάξει του θεού το συντακτικό. όλα στα τυφλά. της βαβέλ τα παιδάκια φοράνε λαρυγγάκια. τατουάζ στη φινουσουγγική, στην αρχαία κελτική και στην πιθηκική. παράδειγμα, εγώ

φοράω στο στήθος "κανόνες schengen ζήτω!", κάποτε αυτό επιδοτείτο. κάτω από το γόνατο αυτής της κυρίας κρέμεται τοπογραφικός χάρτης της βαλλονίας. όλα με τρόπο αναλογικό, έτσι δουλεύει το παγκόσμιο χωριό, βαβέλ ο ομφαλός και ό,τι κερδίζεις είναι χίμαιρα, να το ξέρεις σίγουρα: στο βυθό του ποταμού senne παραφυλάει η σαλαμάνδρα, στην όχθη ένα αμφίβιο - "τα παίρνουν όλα πίσω, καταπίνουν τις γλώσσες και τότε;" (*γλώσσα και τραγωδία*: αλσατία).

ulf stolterfoht

translated to greek by vasilios magnis